



D'CAJTNG

Šolski časopis OŠ Brinje Grosuplje

Junij 2022



Izdala: OŠ Brinje Grosuplje

Mentorici: Katja Komljanec, Ana Zupanc

Urednice: Klara Dorić, Zara Markič, Taja Nose

Sodelavci: Nuša Škulj, Matija Martinec,

Špela Podgoršek Pirc, Tadeja Veit,

Roman Adamič

KAZALO

Nova ravnateljica ga. Špela Podgoršek Pirc	4
Naj knjiga	6
Naj jedilnik.....	7
Frida Kahlo	8
London.....	10
Expo 2020 in Dubaj skozi oči učencev.....	11
Moj dan.....	15
Intervju z učiteljem Matijo Martincem	16
Polfinale v odbojki.....	17
Intervju z učenci 9. razreda.....	18
Vas Polica	19
Izlet v Celovec	20
Narobe pravljice	21
Šale	22
Strip.....	23
Risbe.....	24

UVODNIK

Približujejo se počitnice in verjamemo, da je veliko ljudem dolgčas. Zato predlagamo, da vzamete v roke D'cajtno in ga malo prelistate. V tem letu se je zgodilo veliko novih, zanimivih, žalostnih in srečnih stvari, o katerih si lahko preberete v našem časopisu. Urednice smo pridno spremljale delo učencev OŠ Brinje Grosuplje in se zahvaljujemo vsem, ki ste prispevali k nastanku časopisa. Upamo, da ste pripravljeni na spektakel, ker je to najboljši šolski časopis (na svetu) in verjamemo, da ga boste z veseljem prebrali. Pa začnimo.

Uredništvo

NOVA RAVNATELJICA GA. ŠPELA PODGORŠEK PIRC

Do mene sta pristopili učenki novinarskega krožka in me poprosili, da za šolski časopis nekaj napišem o sebi. Pomislila sem, le kaj bi učence OŠ Brinje Grosuplje zanimalo? Kako in kje naj pravzaprav začnem? Pisati o sebi mi je bilo vedno težko. Pa vendarle, nekaj mi je uspelo napisati.

Sem Špela Podgoršek Pirc in v aprilu sem postala ravnateljica Osnovne šole Brinje Grosuplje. Na prvem mestu sem mati dveh najstniških deklet. Skupaj s partnerjem in njegovim sinom živimo nad Pijavo Gorico. Družbo nam v hiši delajo trije kužki in en velik pisan mačkon. Naša hiša je vedno polna življenja, vedno se kaj dogaja in nikoli nam ni dolgčas. Včasih je kar težko najti kak miren kotiček za kratek oddih. Tega lahko najdem med svojimi rožami, različnimi ročnimi deli ter knjigami, ki jih s strastjo prebiram. Že skoraj 10 let je moje življenje prepleteno z lutkami in ljubiteljskim gledališčem. Sem članica lutkovne skupine, s katero smo ustvarile kar nekaj lutkovnih predstav za otroke. Najbolj mi je ostala v spominu predstava z naslovom *Vikin čarobni kaktus*. Z njo smo gostovale na različnih koncih Slovenije in zanje dobile tudi državno priznanje Javnega sklada za kulturno dediščino.

V zadnjem času mi za vse te ljubiteljske dejavnosti zmanjkuje časa, ampak zagotovo bo spet prišel čas tudi za njih.

Še nekaj besed o mojem poklicnem delu. Sem profesorica defektologije. Skoraj 20 let sem bila zaposlena v VVZ Kekec Grosuplje kot svetovalna delavka ter vzgojiteljica za zgodnjo obravnavo. Svojo karierno pot pa sem pričela prav tu, na Osnovni šoli Brinje Grosuplje kot učiteljica za dodatno strokovno pomoč učencem.

Delo z otroki mi je bilo od nekdaj v veselje. Vedno sem rada sodelovala tudi z mojimi sodelavkami v vrtcu in tudi s starši. Ob delu sem svoje znanje še naprej bogatila na številnih izobraževanjih in se vključevala v različne projekte. Medtem sem spoznala, da tudi sama rada delim svoje znanje in izkušnje z drugimi. Tako sem že vrsto let tudi predavateljica na Pedagoškem inštitutu za različne seminarje za učitelje in vzgojitelje.

Sedaj svojo strokovno pot z največjim veseljem nadaljujem tu na naši osnovni šoli. Vedno znova ugotavljam, kako mi je moje delo in sodelovanje z otroki in učitelji v veliko veselje. Rada se sprehodim po prostorih naše šole in kar tako mimogrede nagovorim učitelje ali učence in z njimi na kratko poklepetam. Tako spoznavam našo šolo in vse vas, ki jo soustvarjamo.

Dragi učenci, vabim vas, da me kadarkoli, ko me vidite na hodniku in bi mi radi karkoli sporočili, pocukate za rokav, ali pa me obiščete v moji pisarni.

Za zaključek pa naj vas spomnim na misel iz himne naše šole:
V znanju je moč, naj nam v prihodnosti bo v pomoč!

Sama pa dodajam:

Skupaj zmoremo več in skupaj nam bo zagotovo uspelo!

NAJ KNJIGI

Naj knjiga pomeni, da je bila v šolski knjižnici letos najbolj izposojena.

Naj knjigi v šolskem letu 2021/2022 sta Harry Potter avtorice J.K. Rowling in Garfield Jima Davisona.



NAJ JEDILNIK

Naš kuhar Roman Adamič nam je zaupal, da so učenci v šolskem letu 2021/22 najraje jedli:

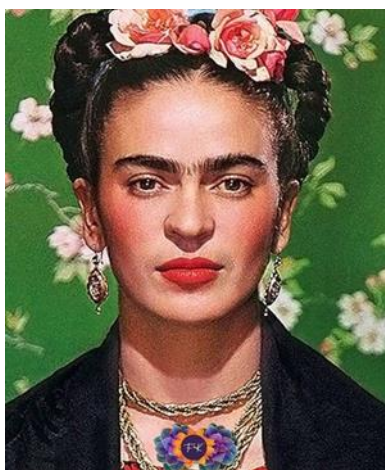
- 1) Bolognese (makaroni in mesna omaka).
- 2) Dunajski zrezek in pire krompir.
- 3) Krompirjev golaž in čokoladne palačinke.
- 4) Lazanja.
- 5) Špinačni rezanci, piščančji file in smetanova omaka.



MINUTKA ZA KULTURO

FRIDA KAHLO

Frida Kahlo se je rodila 6. julija 1907 v Mehiki. Po poklicu je bila slikarka, biografinja, graverka, pisateljica. Kahlo se je rodila, živela in umrla v svojem domu v Ciudad de México, v tako imenovani Modri hiši. Kot svoj rojstni dan navaja 7. julij 1910, po rojstnem listu pa naj bi se rodila 6. julija 1907. Frida naj bi želela, da njeno rojstno leto sovpada z letom začetka mehiške revolucije, da bi se njeno življenje tako začelo z rojstvom moderne Mehike. Vse življenje je imela težave s svojim zdravjem; številne od njenih bolezni so bile posledica prometne nesreče, ki jo je preživela kot najstnica. Dolgotrajno okrevanje jo je osamilo in ta samota je vplivala na njena dela, med katerimi so številni avtoportreti različnih vrst. Frida je o tem menila: »Samo sebe slikam zato, ker sem tako pogosto sama in ker sem predmet, ki ga najbolj poznam.« Prav tako je izjavila: »Sem rojena slikarka.«



17. septembra 1925 je bila na poti v avtobusu, ki se je zaletel v tramvaj. V nesreči je utrpela hude telesne poškodbe, med drugim zlom hrbtenice, zdrobljeno ključnico, zlomljena rebra in medenico, enajst zlomov desnega bedra in goleni, zdrobljeno in izpahnjeno desno nogo in izpah rame. Železna ograja ji je prebodla trebuh in maternico, da se ni vedelo, ali bo lahko še imela otroke.

Zaradi nesreče je bila tri mesece v mavcu, polna bolečin. Čeprav si je opomogla od poškodb, na koncu pa je celo spet shodila, je bila vse do smrti žrtev obdobja, ko so se ji skrajne bolečine povrnile. Bolečine so bile hude, pogosto so jo prisilile na življenje v bolnišnici ali jo za mesece dolgo priklenile na posteljo. Zaradi posledic nesreče je imela kar petintrideset operacij, predvsem na hrbtu in desni nogi. Kahlo zaradi zdravstvenih

zapletov in trajnih okvar ni mogla imeti otrok. Čeprav je spočela trikrat, so vse njene nosečnosti prekinili.

Po nesreči je opustila študij medicine in se posvetila slikarski karieri. Slikala je, da si napolni čas, ki ga je imela zaradi začasne nepremičnosti. Njeni avtoportreti so prevladujoči del njenega življenja, ko je bila tri mesece po svoji nesreči priklenjena na posteljo. Mati je dala zanjo narediti posebno stojalo, tako da je lahko slikala v postelji, oče pa ji je posodil svojo škatlo oljnih barv in nekaj čopičev. Za njena dela so pogosto značilne njene osebne izkušnje, kot denimo njena poroka, njeni splavi in številne operacije, in z njimi združeni znaki bolečine.



Umrla je 3. julija 1954. Kahlo je ustvarila vsaj 140 slik ter na ducate risb in študij. Njene slike, 55 med njimi je avtoportretov, pogosto vsebujejo simbolne upodobitve telesnih in duševnih ran. Vztrajala je: »Jaz nikoli nisem slikala sanj. Slikala sem svojo resničnost.«

Zara Markič, 5. b

RAZISKOVANJE

LONDON

Lóndon je velemesto v Angliji, glavno mesto Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske. V njem živi preko 8 milijonov prebivalcev, ustanovljen pa je bil kot Londinium, središče rimske province Britanije in je pozneje postal glavno mesto Britanskega imperija. Je eno najpomembnejših poslovnih, kulturnih, političnih in izobraževalnih središč na svetu. Ime se tradicionalno nanaša na ožje mestno središče, t. i. City of London (tudi The City ali Square Mile), od 19. stoletja pa kot London označujemo celotno metropolitansko območje, ki je zraslo okoli središča. Leži ob reki Temzi na jugovzhodu Velike Britanije in je po večini kriterijev med največjimi mesti v Evropi. Je tudi eno najpomembnejših svetovnih središč umetnosti, gospodarstva, izobraževanja, zabave, turizma in transporta ter eno vodilnih finančnih središč. Po številu mednarodnih prihodov je najbolj obiskano mesto na svetu in ima najprometnejši sistem letališč po številu prepeljanih potnikov. Leta 2012 je postal London prvo mesto, ki je tretjič gostilo moderne poletne olimpijske igre.

Klara Dorić, 5.b



EXPO 2020 IN DUBAJ SKOZI OČI UČENCEV

1. DAN – OBISK PODJETJA GORICA GROUP IN PRVI DAN SVETOVNE RAZSTAVE EXPO 20204

Po pristanku v Dubaju in po tem, ko smo se ustavili v hotelu, nisem imel časa za razburljive sanje, ki sem si jih obetal, saj sem bil zares utrujen. Ne glede na 3-urni spanec me je želja po raziskovanju Dubaja razburila. Začeli smo z dolgotrajno vožnjo do podjetja Gorica Industries. Direktor podjetja nam je v grobem razložil svoje delo in razkazal produkte. Podjetje je bilo dokaj zanimivo, a vseeno me je bolj zanimal EXPO 2020. Ogled EXPA je bil naporen, ampak nepopisen. Počutil sem se, kot da sem v pravljici, vse je bilo drugače zasnovano, vsaka stavba je bila drugačna, ni bilo kot doma. Prelepo. Ogledali smo si 8 paviljonov. Nemški mi bo zagotovo ostal v spominu, a to ne pomeni, da mi je bil najljubši. Bil je napreden in z veliko animacijami (vključno s pevko, ki pa je pokvarila vzdušje), ampak obožujem naravo. Nova Zelandija se nam je predstavila fenomenalno. Poleg animacij z vodo, ki jo obožujem, mi je bil všeč tudi posnetek. Bil je zelo realističen. Poleg čudovitega ambienta, pa mi je bil všeč tudi akcent Novozelandcev. Gospa mi je pela z odgovori na moja vprašanja. Bilo je božansko. Pred odhodom se še vedno nisem zavedal, da smo to mi, OŠ Brinje Grosuplje. Čar EXPU pa da tudi noč. Zelo mi je bilo všeč. Dan se je končal z večerjo v Burger King-u, ki me ni navdušil, a je bila najhitrejša rešitev in rešitev, ki je bila marsikomu všeč.

Najbolj zanimiv mi je bil nemški paviljon. Za njim še novozelandski. Pričakovala sem malo več od slovenskega paviljona, dogajanja. Od zunaj izgleda zanimiv, znotraj pa ni nič posebnega. Španski paviljon se mi je kar vlekel. Presenečena sem bila nad razkošnostjo EXPA. Uživala sem cel dan.

Zelo všeč mi je bil nemški paviljon, saj smo imeli v eni od sob gugalnice ter v drugi bazen z žogicami. Po mojem mnenju je bil najboljši paviljon od Nove Zelandije. Všeč so mi bili »potni listi«, ki smo jih dobili in v njih zbirali štampljke. Cel EXPO je zelo zanimiv zaradi njegovih raznolikih delov. Zelo všeč so mi različni pristopi k predstavitvi različnih držav. Najbolj všeč so mi bili potni listi EXPA.

Zajtrk je bil dober. Expo je bil zelo zanimiv. Države so zelo dobro predstavili. Fotografije so bile zelo dobre in polne barv. Avtobus je smrdel. Moj najljubši dogodek je bil obisk Burger King-a. Bil sem zelo lačen, zato sem zelo užival med jedjo. Na koncu smo dobili še sladoled, ki je bil zelo dober. Potem smo odšli v hotel in med sprehodom sem sem zelo zabaval. Dan je bil super.

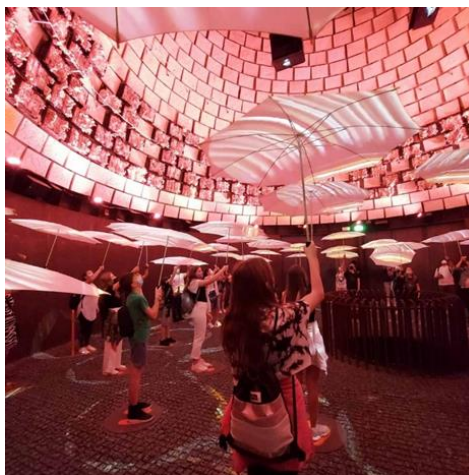
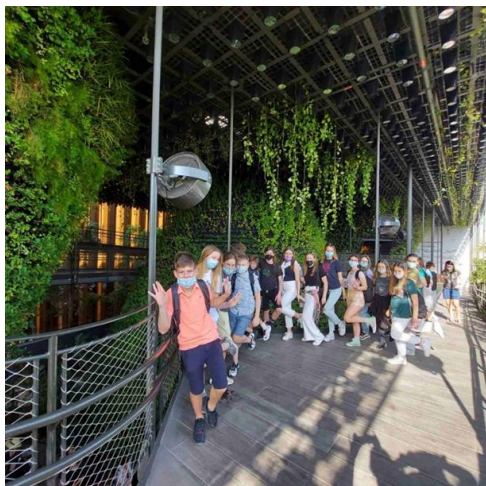
2. DAN – DRUGI DAN SVETOVNE RAZSTAVE EXPO 2020, OBISK SLOVENSKEGA VELEPOS LANIKA IN KOSILO Z NJIM, OBISK PAVILJONOV

2. dan na EXPU je bil za moj okus zanimivejši od prvega. Sami smo lahko hodili celo popoldne okoli, dobili smo kar 12 šampiljk. Ogledali smo si Rusijo, Luksemburg, Avstralijo, Srbijo in ostale. Najbolj zadovoljna sem bila z egiptovskim paviljonom.

Ta dan je bil zelo dober, saj smo spoznali veleposlanika Slovenije in šli z njim jest v češki paviljon. Bilo je zelo dobro. Po tem so nam učiteljice dovolile, da gremo sami po EXPU po skupinah. S svojo skupino smo jedli tudi v mehiškem paviljonu. Jaz sem jedel še koruzo in sladoled. Bilo je zelo dobro. Najljubša stvar mi je bila, da smo šli po skupinah po EXPU. Obiskali smo veliko paviljonov in se zabavali.

Drugi dan smo se po zajtrku znova odpravili na EXPO. Tam smo si ogledali kar nekaj paviljonov in se nato dobili s slovenskim veleposlanikom Otom. Povedal nam je nekaj zanimivih stvari, potem pa smo skupaj zapeli še slovensko himno. Za tem pa je prišel najboljši del, ko smo si učenci lahko sami ogledali še nekaj paviljonov. Lina, Ajda, Tim, Jaka, Maks, Kristjan in jaz smo si jih ogledali 12. Najbolj me je presenetil paviljon UK s svojim sporočilom.

Današnji dan je bil zelo zanimiv, saj smo si ogledali še več paviljonov kot dan prej. Všeč mi je bilo, da smo na EXPU imeli prosti čas in se okoli sprehajali, kot smo želeli. Zvečer pa smo nekateri spet odšli v Burger King z Jožetom. Najboljša stvar pa je bil ogled paviljona Savdske Arabije, saj je voda tekla v krogu in iz stropa in mi je uspelo iti skozi curke vode, ne da bi se zmočila.



3. DAN – RAZISKOVANJE PUŠČAVE, BURJ KHALIFA IN OBISK STAREGA DELA MESTA

Danes smo dan začeli že ob 4.00 zjutraj. Z džipi, ki so nas pričakali pred hotelom, smo odšli na puščavski safari. Na safariju smo si ogledali sončni vzhod, ki je bil prečudovit. Jahala sem tudi kamelo in to prvič, moram reči, da je zelo drugače kot jahanje konja. Tudi bordali smo na mivki in si nabirali mivko v svoje plastenke. Imeli smo tudi zelo adrenalinsko vožnjo po peščenih sipinah. Po zajtrku smo odšli z metrojem v stari del Dubaja. Žal smo malo prehitro šli dol in smo se malo nahodili. Ko smo prišli na tržnice je bilo zelo drugačno, ampak zabavno. Na arabskih tržnicah je navada, da se za ceno pogajaš, moram reči, da smo kar precej zbili ceno. Na koncu so tudi že vsi vedeli, da smo iz Slovenije, zato smo raje odšli s tržnice, ker bi nas verjetno tam čisto izropali – mi bi mislili, da smo se dobro pogajali, v bistvu pa je vrednost tega predmeta manjša in bi samo oni zelo zaslužili.

Zgodaj smo se zbudili. Šli smo v puščavo, kamor smo se vozili 1 uro. Kasneje smo pojedli zajtrk in z metrojem odšli na Burj Khalifo. Ko smo z nje prišli, smo odšli v stari del mesta na tržnico. Na koncu smo odšli v hotel. Najbolj zanimiva stvar mi je bila vožnja po puščavi s 4-kolesniki. Vozili smo se v parih.

Zadnji, najboljši dan. Dan, ki smo se ga vsi zelo nestrpno pričakali. Zbudili smo se zelo zgodaj in se z džipi, ki jih jaz ne bi nikoli tako vozil, ker je avto zelo prestižen in lep, peljali skozi sipine, bilo je divje. Ko smo se odločili, katera sipina je primerna, smo se ustalili, privlekli borde in poskusili bordat po pesku, v pričakovanju na sončni vzhod, ki je bil nepozaben. Lep. Ob vrnitvi na prehod med puščavo in civilizacijo pa smo dobili štirikolesnike, ki smo jih lahko poskusili. Bila je nepozabna dirka po sipinah. Skoraj najljubši del dneva. Nadaljevali smo v največji stavbi na svetu, Burj Khalfie. Bilo je mogočno. Najljubši del dneva pa je bilo barantanje z Arabci, ki bi prodali stvari za vse na svetu. Nikoli nisi smel popustiti in se spoprijateljiti s prodajalcem. Bilo je malo strašljivo, a meni razburljivo, saj sem se zavedal, da se mi ne mora nič zgoditi. Končali pa smo dan s kopanjem v bazenu in zabavo v sobi.

Tretji in zadnji dan smo se zbudili že zgodaj zjutraj in se odpravili v safari. Tam smo opazovali sončni vzhod in se vozili z bordi po sipinah, jahali kamele in nekateri tudi s štirikolesniki. Za tem smo se odpravili na zajtrk in z metrojem na Burj Khalifo, kjer smo opazovali lep razgled. Po tem smo se odpravili v revnejši del mesta, kjer smo si ogledali tržnice in si tam tudi kaj kupili. Zvečer smo si spakirali še zadnje stvari in se odpravili spat.

Ta dan je bil zaspan in zelo zanimiv. Najprej smo vstali ob 4.00 in šli v puščavo. Tam smo surfali in čakali na sončni vzhod. Tam smo se tudi peljali po puščavi. Jezdili smo tudi kamele. Potem smo se odpravili na Burj Kalifo. Potem smo jedli in kupovali stvari v starem delu mesta. Moj najboljši del

dneva je bil, ko smo se vozili s štirikolesniki. Zelo je bilo zabavno. Ta dan se mi bo vpisal v moje življenje.

Zadnji dan v Dubaju pred odhodom domov mi je bil zelo všeč. Sicer smo vstali že ob 4.00, ampak se je izplačalo. Odpeljali smo se v puščavo, kjer smo se lahko vozili s štirikolesniki in jahali kamele. Pred tem smo še bordali po sipinah in se po puščavi vozili z džipi, kar pa ni bilo najbolj zabavno, ker je bilo po koncu vožnje večini slabo. Najboljši del dneva je bil, ko smo odšli na najvišjo stavbo, na Burj Khalifo. Imeli smo zelo lep razgled in zabaven zadnji dan.



Zapisali učenci, ki so se udeležili ekskurzije v Dubaj

NOVIČKE Z RAZREDNE STOPNJE

MOJ DAN

Okoli 7.00 se zbudim, potem se oblečem in pojem zajtrk, po navadi kruh in nutello. Potem si umijem zobe. Ko sem pripravljena, se zrihtam za v šolo, oblečem jopico (bundo če je potrebno), obujem po navadi vijolične čevlje in okoli 8.00 se odpravim v šolo. Do šole imam okoli 5 do 10 minut. Po navadi grem peške, kdaj pa seveda tudi z avtom.

Iza Lampret Žavbi(1.c)

Ko pridem v šolo, se najprej obujem v copate. Kdaj sem tudi v jutranjem varstvu. Ko se začne pouk, sedim z Lanom (to je moj prijatelj). Med odmori se rada igram družabne igre, se lovim s prijatelji, pišem v zvezke, se pogovarjam s prijateljicami, rišem ali barvam. Med poukom poslušam učiteljica (zato sem pametna).

Tinkara Urigelj(1.c)

Malo čez dvanajst gremo skupaj z razredom in učiteljicami na kosilo. Ko pojem kosilo, sem v podaljšanem bivanju. Tam rada rišem, barvam, se igram na šolski terasi, ali pa delam domačo nalogo. Medtem ko sem v podaljšanem bivanju, imamo tudi popoldansko malico (najraje imam marmelado in maslo namazano na kruh). V podaljšanem bivanju se rada igram tudi s prijateljicami (npr. s Izo, Tinkaro, Asjo, Saro, Elo ...). Starši me pridejo v šolo po navadi iskati okoli 15.00.

Tinkara Šoln(1.c)

Ko pridem domov iz šole, se stuširam, se igram z lego kockami in pojem kosilo. Ob 4.00 imam trening tenisa. Končam ob 5.00. Potem se po navadi igram še s sestrice Klaro.

Anže Gombač(1.c)

Okoli 7.00 pojem večerjo, po navadi čokoladne kroglice. Potem se začne Master Chef Slovenija in ga pogledam do konca. Ko je Master Chefa konec, se oblečem v pižamo s slastno limono. Ko se preoblečem v pižamo, si umijem zobe. Dam mami in očku objem in poljubček. In se odpravim v posteljo. Ter zaspim.

Sara Dorić(1.c)

Lahko noč OŠ Brinje Grosuplje

INTERVJU Z UČITELJEM MATIJO MARTINCEM

Zelo smo veseli, da smo večino letošnjega šolskega leta preživeli v šoli. Vseeno pa smo nekaj časa preživeli tudi doma. Zato smo se odločile narediti intervju z učiteljem Matijo Martincem, kjer smo ga povprašale o delu na daljavo.

1. Kako ste se počutili, ko ste izvedeli, da je šel vaš razred v karanteno?

Slabo, nisem se razveselil novice skrbelo me je kaj vse se bo zgodilo.

2. Kako ste se pripravili na pouk, ko ste imeli nekatere učence v šoli, druge pa na daljavo?

Želel sem, da ti v razredu pomagajo tistim, ki so na daljavo.

3. Kako ste vedeli, ali učenci na daljavo res delajo?

Tako, da so mi poslali na MS teamse.

4. Ali so bili učenci, ki so bili pri pouku v šoli, tudi na računalniku?

Včasih da, včasih pa ne.

5. Ali vam je odmevalo?

Ne, če so učenci imeli slušalke.

6. Ko so učenci prišli iz karantene, ste jim pregledali domače naloge?

Vseh ne.

7. Koliko časa ste imeli video klic?

Video klic smo imeli od 45 do 60 minut.

8. Ali je imelo veliko učencev prižgano kamero?

Zmenili smo se, da bodo imeli vsi prižgano kamero, ampak včasih pa ne vsi.

9. Ali so vsi učenci imeli ugasnjen mikrofoni?

Da.

10. Ali so učenci znali dvigati roko na MS Timsih?

Da so.

11. Ali so imeli nastavljena ozadja?

Velikokrat.

12. Ali so se vsi učenci udeležili video klica?

Tisti, ki se video klica niso udeležili, so mi sporočili, zakaj jih ni.

13. Ali je bilo naporno?

Da, zelo, ker sem moral komunicirati z učenci v razredu ter s tistimi na daljavo.

NOVIČKE S PREDMETNE STOPNJE

POLFINALE V ODBOJKI

Na OŠ Brinje Grosuplje je potekalo polfinale v odbojki za učenke letnika 2007 in mlajše. Polfinale je potekalo na treh lokacijah v Sloveniji. Na vsakem polfinalu so sodelovale 3 ekipe, skupno 9 ekip. Naša dekleta so igrala proti ekipama OŠ Kanal in OŠ Ankaran. Žal so proti obema izgubila. Zasedla so končno 7.-9. mesto v Sloveniji, kar je odličen rezultat.





Zapisala Tadeja Veit

INTERVJU Z UČENCI 9. RAZREDA

Urednice šolskega časopisa D'Cajtnng smo nekaj učencev devetih razredov prosile, če lahko v nekaj povedih strnejo vtise z OŠ Brinje:

-"Malice in kosila so zelo okusna. Učiteljice dobro učijo (poučni filmi, poučne igre ...). Prijazni kuharji in delavci v šoli"

(Eva Grofelnik, 9.a)

-"Brinje ima prednosti in slabosti. Šola ni samo učenje in trdo delo. Tam smo tudi zaradi prijateljev, ki nam čas v šoli polepšajo. Šola mi je dala veliko stresa, a to me je veliko naučilo. Sodelovanje s sošolci in nasploh moji sošolci. Mislim, da smo se dobro razumeli in pridobili izjemne spomine"

(Lara Jarkovič, 9.a)

-"Pa v redu, lahko bi bilo bolje. Ocena 4/10" (Maj Žgajnar, 9.c)

V spominu so jim večinoma najbolj ostale ekskurzije, življenje v naravi in Brinje ima talent.

Ker pa vemo, da je povsod prostor za izboljšanje, smo jih povprašale tudi, kaj bi na šoli spremenili:

-"Več avtobusov za Polico. Klime v razredih. Več športne vzgoje. Drugačen jedilnik." (Sara Mehić, 9.c)

-"Manj kaše za malico, naj popravijo vodne fontane." (Žan J., 9.a)

Skoraj vsi pa se strinjajo glede ene stvari:

"Nalijte pijačo pri kosilu do vrha kozarčka." (Brina Banjac, 9.c)

"Da bi bil sok pri kosilu nalit do vrha in da bi bilo na voljo vsak dan nekaj za piti." (Ula Gaberšek)

"VEČ SOKA." (Luka Pajenk, 9.a)

"Spremenila bi pri kosilih, če bi lahko imeli vsakič nekaj za piti. Vedno nisem imela za piti in sem skoraj dehidrirala" (Lara Jarkovič, 9.a)

POLICA

Del OŠ Brinje Grosuplje je tudi podružnična šola Polica. Prosile smo učenko Nežo Gorenc, da nam opiše, kako je na Polici.

VAS POLICA

Polica je vas v Grosuplju. Leži 463 m nad morjem, na gričevnati pokrajini ob severnem kraku.

Je zelo lepa in velika.

Na Polici je Osnovna šola Polica, ki nima dva 1. razreda, 1 2. , 1 3. , 1 4. in 1 5.

Polica je verjetno postala zaselek nekaj hiš med letoma 950 in 1000, po prekinitvi Madžarskih vpadov. Nastala je torej v času, ko so bili pisani Brižinski spomeniki.

Avtocesta deli vas na dva dela : nad starim jedrom vasi je Hrib, kjer stoji cerkev sv. Jakoba, v zadnjih desetletjih pa je nastal na drugi strani avtoceste nov del vasi.

Polica šteje 788 prebivalcev in je del kraljeve skupnosti Polica. Od Grosuplja je oddaljena 7km.

Skozi središče vasi teče potoček, ki ponikne onkraj severnega kraka avtoceste Višnja Gora-Ljubljana.

Nekaj novih hiš je tudi južno od nje.

Zapisala Neža Gorenc, 3. p

IZLET V CELOVEC

Po dveh letih korone smo se ponovno odpravili v Celovec. Tokrat nas je gostila gimnazija, kjer smo z osmimi učenci PPVI in NIS imeli inkluzijo. Z gimnazijci smo najprej imeli spoznavno igro v krogu. Sledila je ura športa pod našim vodstvom, v njihovem čudovitem parku pred šolo. Nato so naši učenci pod njihovim mentorstvom izdelovali letala iz papirja in prisluhnili klasični glasbi klavirja. Po čudovitem dopoldnevu smo se odpravili ob Vrbsko jezero, kjer smo se tudi okopali in pojedli kosilo na piknik odejah na travi. Popoldan smo se sprehodili do centra Celovca in si privoščili sladoled. Za konec pa smo pojedli še večerjo na slovesnosti. Tam smo se predstavili s folklorno točko in zaplesali z vsemi sodelujočimi šolami. Iskrice v očeh vseh nas povedo več kot tisoč besed ... Bilo nam je lepo!



Zapisala Tadeja Veit

ZABAVA

NAROBÉ PRAVLJICE

TRI ŽABE

Nekoč so živele tri žabe. Dve sta bili brez ust, tretja pa brez glave, nog in telesa. Vsem so teknile muhe. Tretja žaba gre za večerjo lovit muhe. Ko je lovila večerjo, je srečala lovca, ki je lovil zajca. Zajec mu je ušel, zato je ulovil žabo. Dve drugi žabi sta nestrpno čakali in gledali na uro brez kazalcev. Živele so v hiši brez sten, strehe, vrat in oken, ki je stala na sredini prepada. Živele so do konca svojih dni, dokler ne pristanejo na koncu prepada brez dna.

KONEC!

Aleksander Papež in Jure Novak, 6.a

RIBE V JEZERU

Nekoč se je ribič odpravil k jezeru brez vode. Voda je bila res mokra. V tej res mokri vodi brez vode so živele ribe brez škrg. Ob jezeru na travi, ki je bila cesta, je mimo švignil avto brez gum. Na cesti je raslo drevo in na drevesu veverica z zobmi, debelimi kot nit. Ko je ribič začel loviti ribe, je na trnek ujel sedem rib, osem pa jih je bilo nevidnih. Svoje ribe je dal v akvarij brez vode in jih pustil živeti. Naslednji dan pa je šel v gozd po kita. Ni našel kita, a vemo, da so njegove ribe brez škrg v akvariju brez vode živele srečno do konca svojih dni.

Valentina Klavs in Edonesa Sylá, 6.a

ŠALE

OCENE

Jurček pride iz šole z obvestilom o ocenah prve konference in se hudo razjoče. "Zakaj pa jokaš?", ga vpraša babica. "Dobil sem dve dvojki!" "No, saj jih boš lahko popravil. "Sem že poskušal, pa ne gre, ker sta napisani s kemičnim svinčnikom!"

NALOGA

Janezek je imel za nalogo napisati tri stavke. Ko pride domov, Janezek mamico vpraša, če ji pove en stavek. Mama mu odgovori "ne morem, ker likam". Janezek to napiše. Potem gre vprašat očeta za en stavek. Oče mu odgovori: "Ne morem, ker gledam nogomet," in Janezek to napiše. Potem pa odide na igrišče. Tam pa je en par, ki svojo drago pokliče: "Pridi ljubica." Janezek odide noter in to napiše. Potem pa pride naslednji dan v šolo in mu učiteljica reče, naj pove prvi stavek. Janezek reče: "Ne morem, ker likam". Učiteljica pa: "Kaj se ti iz mene norce delaš?". Janezek reče: "Ne morem, ker gledam nogomet". Pa mu učiteljica reče: "Janezek, pridi greva k ravnatelju!" Janezek pa reče: "Pridi ljubica."

KAJTEBRIGA IN PAMET

Sta bila Kajtebriga in Pamet. Pa je Pamet rekla, da jo na wc. Kajtebriga je parkiral in Pamet je odšla na wc, ampak Kajtebriga je parkiral na napačno mesto. To zagleda policist ter ga vpraša: "Kako vam je ime?". "Kajtebriga". Policaj pa: "Gospod, ali se vi zafrkavate iz mene? Ja kje pa imate pamet!?" "Na wc-ju je".

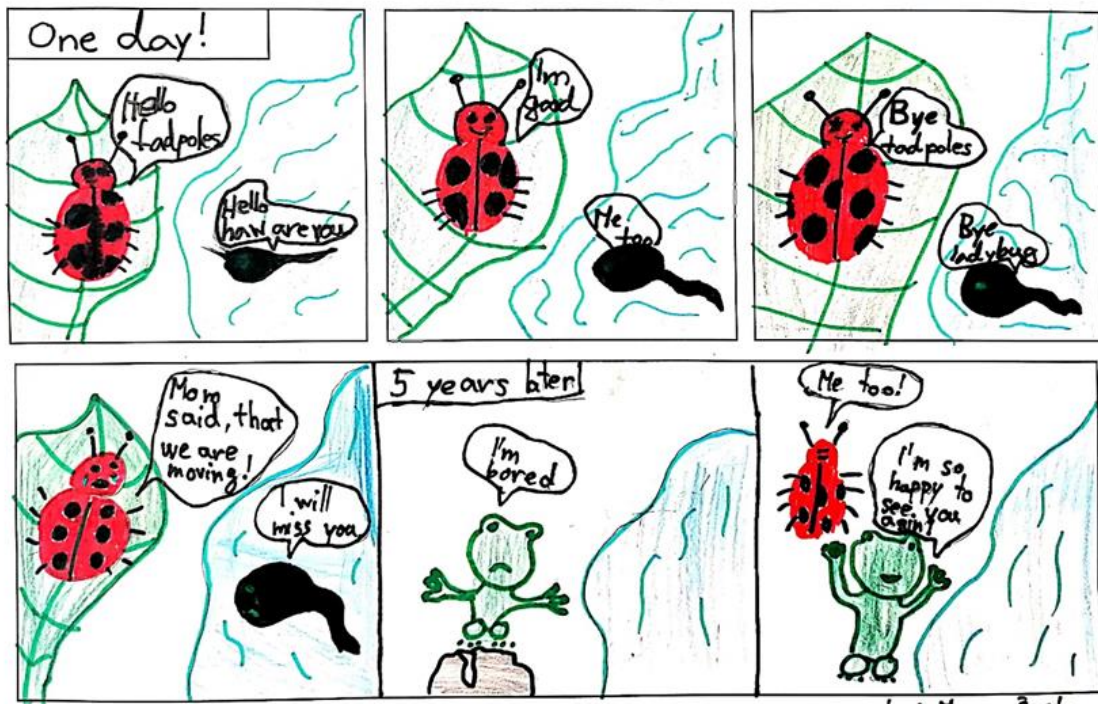
MUMIJA

Oče je šel v trgovino in vprašal prodajalca, ali imajo kaj za odkrivanje laži? Prodajalec je rekel: "Lahko vzamete to mumijo". Ko pa Janezek pride domov, reče: "Oči, matematiko sem pisal pet." Mumija se zatrese. Oče vpraša: "Koliko si pisal matematiko"? Janezek pa: "Dobro no, matematiko sem pisal ena". Oče mu reče: "Veš, Janezek, ko sem bil tvojih let, sem imel same petice," in mumija pade na tla.

$4 \times 5 = 21$

V šoli vadijo pošteevanko, pa učiteljica vpraša Janezka: "Koliko je 4×5 ?" Janezek razmišlja, razmišlja ... nakar reče: "21". Učiteljica: "No, Janezek. NAROBE! $4 \times 5 = 20$, razliko tvojega odgovora ti bom pa v redovalnico vpisala!"

Ladybug and frog



Lori, Manca, Spola

5.a





*Želimo vam lepe počitnice. Upamo, da vam je bil
šolski časopis všeč in da ste se ob njem sprostili.*